

Het Cement uit onze samenleving, dat zijn wat mij betreft de vrijwilligers. De stille krachten achter een waardevolle samenleving.

Bedenk maar eens wat allemaal nodig is om goede voorwaarden te scheppen. Niet alleen binnen het wekelijkse club- en verenigingsleven, maar ook bij grote evenementen zoals 'de Paardendagen', 'de Lodenhel Run' of de aanstaande 'Dantumadiel Cup'. De echte vrijwilligers staan er gewoon, onbaatzuchtig en zonder vergoeding. Ze stellen alles in het werk om er iets fantastisch van te maken. Gek genoeg zie je op dat soort momenten pas hoe bijzonder het is wat deze liefhebbers vrijwillig voor hun evenement over hebben. En het leeuwendeel van de buitenstaander vindt het heel normaal. Maar is het dat nog? Steeds meer handjes komen er te kort en het korps vrijwilligers vergrijsd in rap tempo. Velen lijken steeds minder te porren voor vrijwilligerswerk. De sociaal maatschappelijke druk van het dagelijkse leven ervaren ze al als een ballast. Ondertussen zitten bestuurders met de handen in het haar, omdat ze hun taken met moeite kunnen uitvoeren. Best zorgwekkend. Tegelijkertijd moeten bestuurders ook werken aan andere vormen en mogelijkheden voor vrijwilligerswerk; veel flexibeler met meer vrijheid en misschien vooral ook

met minder regels die van bovenaf worden opgelegd. Dan willen mensen best bijdragen aan een nieuwe generatie vrijwilligers. Misschien niet meer zo lang en intensief maar wel met passie en met een frisse blik om te verbeteren en te vernieuwen.

Ondertussen zwoegen alle vrijwilligers zwijzaam maar met liefde verder. Wat zou het mooi zijn, als we dat meer zouden gaan waarderen. In welke vorm dan ook.

Wie?

Wie; Sietze Wijbenga, CDA, 63 jaar, getrouwd, 2 kinderen, vrij recent trotse pake geworden

Woonplaats; De Westereen

Werk; Ondernemer met onafhankelijke Verf- en Glasgroothandel

Wat je niet van mij verwacht; dat ik incidenteel gastlessen verzorg binnen het techniek onderwijs